

BROOD & BOTER

ALLEDAAGSE VERHALEN
ACHTER PARLEMENTAIRE VRAGEN

Samengevoegde vragen van Daphné Dumery (N-VA) en Wouter De Vriendt (Groen) aan staatssecretaris voor de Noordzee Bart Tommelein (Open VLD) over 'het energie-atol voor de Belgische kust'.

VLAAMS PARLEMENT,
25/02/15

PIETERMAN

'Zie je die stipjes daar?' We zijn net de haven van Blankenberge uitgevaren, zoeken op de schuit van garnalenvisser Peter nog ons evenwicht, maar dan zien we ze inderdaad: een dertigtal witte stipjes zee-inwaarts. Een collier van vissersboten die voor anker liggen op de flank van de Wenduinebank, zo'n 6 kilometer voor de kust van De Haan.

Op die plek zou een 'energie-atol' moeten verrijzen, in het kader van het Marien Ruimtelijk Plan. iLand, gaat het heten, meteen de naam van een veelkoppig consortium van onder meer baggeraars DEME en Jan De Nul, energiebedrijven Electrabel en PoweratSea, en de Vlaamse en Waalse participatiemaatschappijen PMV en SRIW. Een megaproject dat zo'n 2.000 megawattuur hernieuwbare energie moet opleveren. Kostprijs van de bouw: 1,3 à 1,6 miljard.

De concessie is bijna rond, daarna wachtten nog de gebruikelijke procedures: vergunningen, MER-onderzoek naar de effecten op fauna en flora, water en bodem. Ook het protest wordt al georganiseerd. Een burgercollectief verzamelt handtekeningen (zie www.geenatol.be).

Het is niet weinig wat verloren dreigt te gaan, zeggen de actievoerders: het zicht op een open zee, op schepen, zonsondergang en horizon. Exit de vrije watersporten, enter een pak problemen: lichtvervuiling door de verlichting op het atol, gewijzigde stromingen met verzanding of verslibbing tot gevolg. En er is ook nog de bedreigde natuur: de Wenduinebank is een belangrijk paai- en kweekgebied. Kortom, er lijkt een tweede Oosterweel op zee in de maak.

'Je moet niet morsen met de zee', gromt de potige Johan, Peters vaarmaat voor vandaag. 'Je bouwt geen muur van tien meter op zee zonder gevolgen. Het water moet eromheen, je krijgt stranderosie en een sterkere stroming die vissen, zwemmen en andere

watersport zal bemoeilijken. Je moet respect hebben voor de zee, je moet ze goed lezen, anders loopt het verkeerd af.'

Peter haalt het net binnen. Even later liggen er enige kilo's garnalen glibberig te spartelen in emmers. *Fremdkörper*, vooral krabben, gaan weer het water in. 'Opgepast', zegt Peter terwijl hij voorzichtig een lieflijk klein visje van tussen de garnalen plukt. 'Ken je deze? Dat is de pieterman. Een giftig beestje.' De vin op zijn rug bestaat uit hoornige stekels. Trap er met de blote voet op en hij jaagt gif door je lichaam. Niet dodelijk, wel erg pijnlijk.

Pijn. Peter is al jaren ervaringsdeskundige. Hij was autocarchauffeur, reisde door heel Europa. Tot acht jaar geleden multiple sclerose (MS) in zijn lichaam werd ontdekt. Gestoken voor het leven. In de winter doen zijn benen het bijna niet. Dan trekt hij met Johan naar het warme Gambia, *the smiling coast*. In de zomer lukt het nog wel, maar er moet wel altijd een maat mee op zee, voor de veiligheid. Rijden zat er dus niet meer in. 'Op een dag voelde ik mijn voet niet meer op het gaspedaal. Ik schoot enkele meters door. "Ga jij maar 's naar de dokter", zei mijn baas. Ja hoor,

'Je moet niet morsen met de zee. Je bouwt er geen muur van tien meter op zonder gevolgen'